

der er Tale om, eller hvorvidt de ikke kunne det. Der kunde nemlig være den Mulighed, at de paagældende Embedsmænd paa et tidligere Tidspunkt, den Gang der ikke var saa mange Sager, ikke havde saa meget at bestille, og hvis det var Tilfældet, var der ikke nogen særdeles Ulykke i, at de fik mere at bestille, saa at der ikke behøvedes flere Embedsmænd. Der gaar virkelig den Mening om i Kjøbenhavn, at der ikke arbejdes saa særdeles stærkt i Ministerierne, i alt Fald ikke i dem alle. Der fortælles meget om, at Embedsmændene komme Kl. 12 og gaa Kl. 3 og læse Avisen i Mellemtiden, og hvis det har været Tilfældet, og kunde være det endnu, vilde man ikke være i den Grad ilde stillet, om man ogsaa behyrde disse Embedsmænd med noget mere Arbejde. Som sagt, det er meget svært at have nogen Mening om; jeg henstiller kun, om det ikke kunde være muligt, at der har været mindre at bestille tidligere, saa at der altsaa endnu var Kræfter til Stede til at paatage sig det forøgede Arbejde. Men dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, at saa opremses der jo en Mængde Sager, som Ministeriet har med at gøre. Disse Sager ere ganske vist dels af stor og indgribende Betydning, men dels ere de loblig smaa; de tage sig kun ud ved Løsningen. Naar jeg saaledes ser, at under første Konto staar der noget som Løsningen af undersaatligt Forhold, saa maa den ærede Minister give mig Ret i, at det kan der ikke godt være Tale om tager overordentlig megen Tid Mæret rundt. Der kan ikke være saa mange Undersaatter, der saa deres undersaatlige Forhold løst, det kan ikke betyde saa meget for disse Embedsmænd. Men det kan være, jeg tager fejl, jeg tør ikke bestemt paastaa det. Jeg har tænkt mig Muligheden af, at det ikke var noget, der foresaldt hver Dag, at en dansk Undersaat ønskede Forholdet til sit Fædreland løst. Derimod kommer der en hel Del andre Sager, som se meget betydelige ud, og som knytte sig til Love, der ere vedtagne her i Tinget, jeg kan saaledes nævne Varemærkesagen og Sygefasesagen. I Fjor, da jeg havde Ordet om denne Sag, gjorde jeg opmærksom paa, at der var ikke nogen Grund til foreløbig at tage Hensyn til Sygefaseserne med Hensyn til Ministeriets Kræfter, da vi overhovedet ikke havde en Sygefaselov. Jo, svarede Ministeren, det var der dog, thi Ministeriet havde haft meget at gøre med at forberede Sygefasesagen. Dertil indvendte jeg, at Ministeren havde en Kommission til at gøre det, saa det var ikke saa sikkert, at hans Embedsmænd havde haft saa travlt dermed.

Men nu vil jeg hyderligere gøre opmærksom paa, at det er dog en mislig Sag, naar vi saa en Lov om forskellige Foranstaltninger forelagt her i Tinget, saa er det sikkert, at en hel Mængde nye Embedsmænd knyttes dertil. Jeg kender mange saadanne Love, der ere komne i de senere Aar, og hvortil der er blevet knyttet ret tykt med Embedsmænd. Derpaa ere vi gaaede ind, og naar vi saa ere gaaede ind derpaa, saa hedder det bag efter, at nu maa vi ogsaa gaa ind paa en Forøgelse af Embedsmændene i Ministeriet, fordi Embedsmændene i Ministeriet ved de nye Love have faaet mere at bestille. Nu kan jeg forstaa, at selv om vi have faaet en Sygefaseinspektion, der koster 10,700 Kr., saa er der dog en Mængde Indstillinger, der gøres til Ministerens og hans Embedsmænds Decision; men paa den anden Side er det dog Meningen med, at man oprettede særlige Kontorer for saadanne Love, at de der ansatte Embedsmænd gøre Sagerne saaledes færdige, at de maa tage Ministeriet saare ringe Tid. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at det maa være Lovgiverens Mening, at Betydningen af, at der fastes saa store Summer ud paa saadanne Omraader, er den, at vedkommende Embedsmænd skulle gøre Sagerne saaledes færdige, at de paagældende Embedsmænd i Ministeriet meget hurtigt kunne komme til en Overbevisning og tage deres Bestemmelse. Varemærkeloven koster 4,000 Kr. til Varemærker og Registrering, hvilket ikke er saa ganske lidt. Men gaar jeg uden for dette og tager Overbestyrelsen af de grønlandste Kolonier, saa ser det betydelig værre ud. Man tænker, at der er en hel Del at bestille; men ser man efter paa Finanslovsforslaget, hvor Administrationen af den grønlandste Handel findes, vil man se, at i Kjøbenhavn gives der ikke mindre end 28,000 Kr. ud dertil. Naar der til Bestyrelsesudgifter i Kjøbenhavn udgives ikke mindre end 28,000 Kr. af Handelens Indtægter, saa forekommer det mig ikke, at der kan være saa særdeles meget at gøre for Ministeriets Embedsmænd, thi de Embedsmænd, der sidde paa de paagældende Kontorer, maa dog vel gøre Sagerne saaledes færdige, at Ministeriets Embedsmænd ikke have saa meget at gøre med dem. Jeg tilstaa, at denne Sag synes mig særdeles vanskelig at behandle. Skal man overhovedet gaa til Ansættelse af saa mange Embedsmænd, som der her er Spørgsmaal om, 8 nye Embedsmænd, og desuden en Udgift af 8,400 Kr., da forudsætter det et større Tillidsforhold, end der hidtil har bestaaet mellem den ærede Minister og Folketinget. Det har ikke været saa let i det foregaaende